

Nr 311.

Godkänd av första kammaren den 1 juni 1920.

Godkänd av andra kammaren den 1 juni 1920.

Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av dels Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om vissa ändringar i förordningen den 11 oktober 1907 angående tillverkning av brännvin, dels ock väckta motioner om åvägabringande av förslag till lagbestämmelser i syfte att bekämpa olaglig tillverkning och försäljning av rusdrycker.

(Sammansatta bevillnings- och första lagutskottets utlåtande nr 2 och memorial nr 3.)

Till Konungen.

Genom en den 30 mars 1920 dagtecknad proposition, nr 411, har Eders Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bilagda utdrag av i statsrådet och lagrådet förda protokoll, föreslagit riksdagen att antaga vid propositionen fogat förslag till förordning om vissa ändringar i förordningen den 11 oktober 1907 angående tillverkning av brännvin.

I sammanhang med propositionen har riksdagen till behandling förehafat tre i ämnet väckta motioner.

Under återopande av vad som anförts i sammansatta bevillnings- och första lagutskottets utlåtande nr 2 och memorial nr 3, varav tryckta exem-

Bihang till riksdagens protokoll 1920. 14 saml. Nr 311—315.

plar härvid fogas, får riksdagen, som icke kunnat i oförändrat skick godkänna det genom förevarande proposition framlagda förslaget till förordning, anmäla, att riksdagen i anledning av samma proposition för sin del antagit följande

FÖRORDNING

om vissa ändringar i förordningen den 11 oktober 1907 angående tillverkning av brännvin.

Härigenom förordnas, att 30 §, 31 § 1 mom., 39 och 42 §§ i förordningen den 11 oktober 1907 angående tillverkning av brännvin skola erhålla följande ändrade lydelse:

30 §.

1. Den, som tillverkar brännvin utan därtill erhållet behörigt tillstånd eller under tid, då på grund av Kungl. Maj:ts beslut brännvinstillverkning blivit inställd, straffes med fängelse i högst ett år eller böter från och med 500 till och med 5,000 kronor. Äro omständigheterna synnerligen försvårande, må till straffarbete i högst ett år dömas. Har den, som beträdes med olovlig brännvinstillverkning, icke förut begått förbrytelse, varom i detta moment sägs, och har tillverkningen skett allenast för eget behov eller under synnerligen mildrande omständigheter, vare straffet böter från och med 100 till och med 2,000 kronor.

Lag samma vare, där någon, som icke erhållit tillstånd till brännvinstillverkning, bereder mäsik i uppenbart syfte att därav framställa brännvin eller innehar för brännvinstillverkning uppenbarligen avsedd mäsik.

2. Den, som gjort sig skyldig till förbrytelse, som i 1 mom. första stycket avses, skall ock gällda den i 12 § stadgade tillverkningskatt, varvid skall iakttagas:

Har tillverkningen skett med enkel, omedelbarligen med eld driven redskap, varde skatten beräknad efter redskapens avverkningsförmåga, som skall antagas under dygn uppgå till fyra gånger pannans rymd. Kan redskapens storlek icke utrönas, bestämmes skatten efter 500 liters tillverkning för dygn.

Är tillverkningen utövad med mera sammansatt eller medelst ånga driven redskap, beräknas skatten för den myckenhet, som, efter vad utrönas kan, blivit tillverkad, dock för minst 800 liter på dygnet.

Har tillverkningen skett på annat sätt än ovan sagts, beräknas skatten

för den myckenhet, som, efter vad utrönas kan, blivit tillverkad, dock för minst 50 liters tillverkning för dygn.

I samtliga dessa fall skall skatten utgå för minst trettio dygn; men har tillverkningen blivit utövad över trettio men ej sextio dygn, utgöres skatt för sextio dygn, och över sextio men ej nittio dygn för nittio dygn o. s. v.

3. Beträdes någon med förbrytelse, varom i 1 mom. sägs, skola i fall, som i första stycket avses, det vid förbrytelsen nyttjade redskap, det å stället befintliga brännvin och de kärl, vari det förvaras, samt i fall, som i andra stycket omförmäles, den å stället befintliga mäske och de kärl, vari den förvaras, tagas i beslag och dömas förbrutna.

31 §.

1. Den, som tillverkar, till försäljning utbjuder eller eljest saluhåller för beredande av brännvin ägnad apparat eller del av dylik apparat med uppenbart syfte, att apparaten eller apparatdelen skall komma att nyttjas vid olovlig brännvinstillverkning eller för att obehörigen *antingen från denaturerat brännvin borttaga denatureringsmedlet eller försvaga denatureringen* eller göra annan till dryck ej ämnad alkoholhaltig vara användbar därtill, så ock den, vilken överlåter dylik apparat eller apparatdel, ehuru han har skälig anledning antaga, att densamma skall komma att nyttjas för ändamål, som nu sagts, straffes med böter från och med 100 till och med 2,000 kronor, och vare apparaten eller apparatdelen förbruten. Vid upprepad förbrytelse eller om omständigheterna eljest äro försvårade, må dömas till högst 10,000 kronors böter eller till fängelse i högst sex månader. Äro omständigheterna synnerligen mildrande, må böterna nedsättas till lägst 25 kronor.

39 §.

1. Brännvinstillverkare, så ock den, som tillverkar eller saluhåller i 31 § 1 mom. avsedd apparat eller apparatdel, ansvarar för förbrytelse mot denna förordning, som begås av hans hustru, barn, husfolk eller i hans arbete antagen person, såsom vore förbrytelsen av honom själv begången, därest icke omständigheterna göra sannolikt, att förbrytelsen skett utan hans vetskap och vilja. Begagnar brännvinstillverkare ombud vid brännerirörelsens utövande, ansvars dock ombudet jämte tillverkaren och lika med denne för sådan förbrytelse.

2. Är sådan förbrytelse begången, att redskap, mäske, brännvin eller

förvaringskär! enligt vad här ovan är stadgat skola dömas förbrutna, inträder denna påföljd, även om den, som begått förbrytelsen, icke är ägare av godset.

42 §.

Skulle någon, vilken det åligger att hålla tillsyn vid bränneri eller vid nederlag, eller den, vilken har till tjänsteåliggande att åtala förbrytelser mot denna förordning, själv beträdas med förbrytelse, varom i 30 § 1 mom. sägs, eller att hava främjat sådan förbrytelse eller förbrytelse, som omförmäles i 32 §, varde dömd till fängelse eller straffarbete från och med sex månader till och med två år.

Denna förordning träder i kraft dagen efter den, då förordningen, enligt därå meddelad uppgift, från trycket utkommit i Svensk författningssamling.

Därjämte får riksdagen anhålla, att Eders Kungl. Maj:t måtte snarast möjligt låta verkställa utredning om skärpning av straffbestämmelserna för olaglig försäljning av rusdrycker samt för riksdagen framlägga de förslag, vartill utredningen kan giva anledning.

Stockholm den 1 juni 1920.

Med undersätlig vörnad.
